ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ปัจจับที่มีผลต่อทัศนคติของชาวไร่อ้อยในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัด ศัตรูอ้อย ในอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร

ชื่อผู้เขียน

นายธราทิพย์ ปาวะระ

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ:

> รองศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ชัย พัฒนพงศา ประธานกรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฐิน ศรีมงคล กรรมการ อาจารย์รำไพพรรณ อภิชาติพงศ์ชัย กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดุษฎี ณ ลำปาง กรรมการ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังปัจจัยทางค้านลักษณะ ส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมกับทัศนคติของชาวไร่อ้อย ในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัคศัตรูอ้อย ตลอดจนปัญหา ความต้องการและข้อเสนอแนะของชาวไร่อ้อยในอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือเกษตรกรชาวไร่อ้อย ในอำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร โดย ทำการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 109 ราย เครื่อง มือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม โดยนำไปสัมภาษณ์ จากนั้นวิเคราะห์โดยใช้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทคสอบความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติถคถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรชาวไร่อ้อยมีทัศนคติในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูอ้อย อยู่ในระดับสูงโดยมีค่าเฉลี่ย 2.41 คะแนน จากคะแนนเต็ม 3 คะแนน และพบว่ามีตัวแปรอิสระ 2 ตัว คือ ความรู้เกี่ยวกับศัตรูอ้อยและสารเคมี และระดับการศึกษา ที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติกับทัศนคติของชาวไร่อ้อยในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูอ้อยที่ระดับ 0.001 ทั้ง 2 ตัวแปร

สำหรับปัญหา ความต้องการและข้อเสนอแนะของเกษตรกรชาวไร่อ้อยในการป้องกันกำจัด สัตรูอ้อย คือ เกษตรกรชาวไร่อ้อยส่วนใหญ่ต้องการ แหล่งความรู้ ข่าวสาร จากเจ้าหน้าที่การ เกษตรมาให้คำแนะนำ ส่วนปัญหาที่เกษตรกรชาวไร่อ้อยประสบ คือ เมื่อต้นอ้อยสูงขึ้นทำให้การเข้า ไปฉีดพ่นสารเคมีไม่สะควกและไม่ทั่วถึง แรงงานในการฉีดพ่นสารเคมีหายาก ปัญหาไม่รู้จะใช้สาร เคมีชนิดใดได้ตรงกับสัตรูอ้อย ส่วนข้อเสนอแนะของชาวไร่อ้อยนั้น พบว่า ชาวไร่อ้อยส่วนใหญ่ มีความต้องการที่จะให้เจ้าหน้าที่เกษตรมาให้ความรู้ คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรู อ้อยได้อย่างถูกต้องและปลอดภัยพร้อมแจกเอกสารกวรใช้สารเคมี

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งนี้ คือ หน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง ควรมี การรณรงค์เผยแพร่ให้ความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูอ้อย โดยเน้นหนัก เกษตรกรที่ยังมีการศึกษาไม่สูงนักค้วย โดยออกไปเยี่ยมเยียนพบปะติดต่อกับเกษตรกรชาวไร่ทั้งในไร่ และที่บ้านให้บ่อยครั้งยิ่งขึ้น รวมทั้งการจัดฝึกอบรมให้ความรู้นั้น ควรจัดขึ้นในพื้นที่เป้าหมายเพื่อให้ เกษตรกรชาวไร่อ้อย สามารถเข้ารับการฝึกอบรมได้อย่างสะดวกและทั่วถึง ซึ่งจะส่งผลให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติที่เหมาะสมในการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูอ้อยได้อย่างถูกต้องต่อไป

Independent Study Title

Factors Affecting Sugar Cane Growers' Attitude towards

Chemical Control in Muang District, Kamphangphet Province

Author

Mr. Tharathip Pawara

M.S.(Agriculture)

Agricultural Extension

Examining Committee:

Assoc. Prof. Dr. Narinchai Patanapongsa

Chairman

Asst. Prof. Katin

Srimongkol

Member

Lect. Rampaipan

Apichatpongchai

Member

Asst. Prof. Dusdee

Nalampang

Member

Abstract

The objective of the study were to find out the relationship between the personal characteristics of the sugar cane growers and their attitudes towards chemical control. The problems and suggestions to provide better services of plant protection to them were also asked.

The respondents of the study were based on the sugar cane growers in Maung district, Kamphangphet province by using multi-stage sampling. In total 109 respondents were interviewed. The analysis of the data was based on the frequency, percentage, maximum, minimum, mean, standard deviation and also stepwise multiple regression analysis and pearson product moment correlation coefficient were employed.

It was found that the attitudes of the sugar cane growers was scored with the average point of 2.41 out of 3. Out of 7 factors in the hypothesis there were only 2 factors affecting sugar cane growers' attitudes towards chemical control. These are firstly knowledge of pests and chemical control and secondly educational attainment.

When needs and problems were analyzed, the first priority was more visiting by some agricultural technical advisers. This follow by the need of getting leaflets about sugar cane pest control. And more than 10 percent of the farmers admitted that they did not know sugar cone pests, did know how to control them so the action to combat with pests was generally failed.

The researcher recommended that the extension worker should provide more sugar cane pests knowledge to the farmers especially those with low level of education. More farm visits should be done. The training should be conducted in the village not in the officers office.